

MĚSÍC
Vzývejme s modlitbou
jasný Měsíc,
který v sobě uchovává
sémě mnoha bytostí...
Když světlo Měsíce
nabývá na teple,
zlatě zbarvené rostliny
na jaře vyrůstají ze země.
Zářivý a jasný Měsíc
v sobě uchovává sémě:
Jasný, zářný,
vodu dávající,
teplo dávající,
moudrost dávající,
ohleduplnost dávající,
svěžest dávající,
léčivý,
Měsíc míru!
S tichým
a mír dávajícím světlem
Měsíc svítí
na pastvy,
příbytky,
vody, země,
a rostliny
naší zemské zahrady.
Měsíc a Slunce,
posvátný vítr
a hvězdy
bez počátku,
nezávislé a samohybné,
všichni jsou regulátory
svatého řádu,
dnů a nocí,
měsíců a let.
Tvář Měsíce
se mění v aspektu,
přesto je stále stejnou:
Jako svatý zákon
odhaluje odlišnou tvář
každému z dětí světla,
přesto je nezměněn
ve své podstatě.
Vzýváme nov
a Měsíc, který je na ústupu,
a úplněk, který
rozhání noc,
a dřívější svátky a období
nebeského Otce.

Neboť to byl on,
kdo dal Měsíci
jeho přibývání a ubývání,
abychom skrze něj
mohli znát
pohyby dne a noci.
Ty stříbrný a jasný měsíci!
Jsme vděční,
že na tebe můžeme hledět
a vidět v tobě odraz
požehnané tváře
naší zemské matky.
Ve světě
synů lidí jsou
bratři světla
plameny jasu,
tak jako hvězdy,
bílé v přítomnosti
jasného a zářivého měsíce.
Měsíc kráčí
v jasu po obloze,
a zalíbení v božím zákonu
naplňuje naše srdce.
Mír, mír, mír,
svatý anděli míru,
osvit stříbrný měsíc
svoji svatostí,
aby všichni mohli
vzhlížet na jeho krásu
a cítit tvůj věčný mír.
Pouštní obloha
je s nocí modrá,
a vidíme první
paprsek novu,
cudný a krásný.
Pak bratři
zdraví jeden druhého
se slovy,
„Mír buď s tebou!
Mír buď s tebou!“
ŽALMY CHVÁLY
A DÍKŮVZDÁNÍ
Jsem vděčný,
nebeský Otče,
neboť jsi mě vyzvednul
do věčné výšiny,
a já kráčím
v zázracích prostoty.
Dal jsi mi vedení,
abych dosáhnul

tvé věčné společnosti
z hlubin země.
Očistil jsi mé tělo,
abych se připojil k armádě
andělů země
a můj duch dosáhnul
shromáždění
nebeských andělů.
Dal jsi člověku věčnost,
aby chválil za úsvitu
a soumraku tvá díla a divy
v radostné písni.
Ó všechna díla
nebeského řádu,
žehňte Zákonu:
Žehňte a velebte Zákon
nadevše navěky.
Ó vy Nebesa,
požehňte Zákon:
Velebte a vyvyšujte Zákon
nadevše navěky.
Ó vy andělé
nebeského Otce,
a vy andělé
zemské Matky,
žehňte Zákonu:
Velebte a vyvyšujte Zákon
nadevše navěky.
Ó vy všechny vody,
jež jste nad nebesy,
žehňte Zákonu.
Všechny síly
svatých andělů,
žehňte Zákonu.
Vy Slunce a Měsíci,
žehňte Zákonu,
vy hvězdy nebe,
žehňte Zákonu,
všechny deště a roso,
žehňte Zákonu,
všechny větry,
žehňte Zákonu,
ty ohni a žare,
žehňte Zákonu,
ty zimo a léto,
žehňte Zákonu,
ty světlo a temnoto,
žehňte Zákonu,
vy rosy a sněhové bouře,
žehňte Zákonu,

vy noci a dny,
 žehňte Zákonu,
 vy bleskové a mračna,
 žehňte Zákonu,
 vy hory
 a malé kopce,
 žehňte Zákonu,
 vy všechny věci,
 jež rostete na zemi,
 žehňte Zákonu,
 vy fontány,
 žehňte Zákonu,
 vy moře a řeky,
 žehňte Zákonu.
 Ó vy velryby a vše,
 co se hýbe ve vodách,
 žehňte Zákonu.
 Ó vy všechno vzdušné
 ptactvo, žehňte Zákonu.
 Ó ty všechna zvířítka a dobytka,
 žehňte Zákonu.
 Ó vy děti lidí,
 žehňte Zákonu.
 Ó vy duchové a duše
 dětí světla,
 žehňte Zákonu.
 Ó vy
 svatí a pokorní pracovníci
 v zahradě bratrství,
 žehňte Zákonu.
 Ó necht' celá země
 velebí Zákon!
 Ó vzdejte díky
 nebeskému Otcí,
 a žehňte jeho Zákonu.
 Vy všichni,
 jež velebíte Zákon,
 vzdejte chválu
 nebeskému Otcí
 a zemské Matce,
 a všem svatým andělům,
 a vzdejte jim díky,
 aby Zákon vydržel věčně.
 Uctíváme Zákon
 dnem a nocí.
 Sláva nebeskému Otcí!
 Sláva zemské Matce!
 Sláva svatým andělům!
 Sláva dětem světla!
 Sláva našemu

svatému otcí Enochovi!
 Sláva celku
 svatého stvoření,
 který byl, který je,
 který vždy bude!
 Vzdejte díky
 nebeskému Otcí,
 neboť on je dobrý,
 vzdejte díky
 Bohu andělů,
 vzdejte díky
 Pánu světla,
 neboť jeho milost trvá věčně.
 Jemu, který je sám
 strůjcem velkých divů,
 jemu, který s moudrostí
 stvořil Nebesa,
 jemu, který vyvýšil zemi
 nad vody,
 jemu, který vytvořil
 velká světla na Nebesích,
 jemu, který nechal
 slunce vládnout za dne
 a měsíc a hvězdy
 vládnout v noci,
 vzdejte nekonečnou chválu
 a díkůvzdání,
 neboť jeho milost
 trvá věčně.
 A my vyznáváme
 staré a svaté náboženství,
 které bylo založeno
 při stvoření,
 které bylo na zemi za časů
 velkých stromů;
 svaté náboženství
 Stvořitele,
 Zářivé
 a nádherné,
 odhalené našemu
 otcí Enochovi.
 Uctíváme Stvořitele,
 a oheň života,
 a dobré vody,
 jež jsou posvátné,
 a zářivé Slunce
 a Měsíc,
 a třpytivé
 nádherné hvězdy;
 a ze všeho nejvíce

uctíváme svatý Zákon,
 který nám Stvořitel,
 náš nebeský Otec,
 daroval.
 Je to Zákon,
 který činí posvátným
 místo našeho pobývání,
 jímž je
 širá zelená země.
 Velebte Zákon!
 Zákon léčí ty,
 jež mají zlomená srdce,
 a ovazuje
 jejich rány.
 Veliký je Zákon,
 a veliké moci;
 Porozumění zákona
 je nekonečné.
 Zpívejte Zákonu
 s díkůvzdáním,
 pějte při harfě
 chválu Zákonu,
 který zakrývá
 nebesa mračny,
 který připravuje
 déšť pro zemi,
 který nechává trávu růst
 na horách.
 Hlasitě velebíme
 dobře smýšlející mysl,
 dobře vyslovené slovo,
 a dobře vykonaný skutek.
 Přijdeme k vám,
 Ó vy štedří nesmrtelní!
 Přijdeme k vám,
 velebíc a vzývajíc vás,
 Andělé
 nebeského Otce
 a zemské Matky!
 Uctíváme svatého Pána
 nebeského řádu,
 Stvořitele
 všech dobrých bytostí země.
 A ctíme promluvy
 našeho otce Enocha,
 a jeho prastaré,
 čisté náboženství,
 jeho víru a jeho učení,
 starší než počátek času.
 Budeme pět Zákonu,

dokud budeme žít,
budeme pět chválu
našemu nebeskému Otcí
po celé naše bytí,
dokud
zahrada bratrství vytrvá.
Naše spojení s anděly
budou sladká;
Budeme potěšeni v Zákonu.
Žehnej Zákonu,
ó má duše.
Chval svatý Zákon.
Děti světla milují Zákon,
Protože Zákon
slyší naše hlasy
a naše prosby.
Vše-slyšící ucho
k nám Zákon sklonil,
proto budeme
vzývat Zákon,
dokud budeme žít.
Zákon vysvobodil
naše duše od smrti,
naše oči od slz,
a naše nohy od pádu.
Budeme kráčet
před Zákonem
v zemi živých:
Na cestách
nekonečné zahrady
bratrství.
Dny synů lidí
jsou jako tráva;
Tak jako polní kvítí
vzkvétají.
Neboť vítr
nad nimi přejde
a oni jsou pryč:
Ale milost Zákona
trvá od věků
do věků vůči těm,
kdo se jím řídí.
Žehnejte nebeskému Otcí,
vy všichni jeho andělé;
Vy, vyslanci jeho,
kteří mu činíte radost.
Žehnejte Pánu,
všem jeho dílům,
ve všech místech
jeho království:

Žehnej Pánu, ó má duše.
Ó nebeský Otče,
jsi ohromný!
Jsi oděn
ctí a velkolepostí.
Hališ se do světla
jako roucha,
roztahuješ
nebesa jako závěs,
pokládáš
paprsky svých komnat
do vod,
z mraků činíš svůj kočár,
kráčíš po křídlech větru,
činíš duše svých andělů,
děti světla,
planoucím ohněm,
aby zažehly pravdu
v srdcích synů lidí,
kteří položili základy země.
Žehnej nebeskému Otcí,
ó má duše!
NÁŘKY
Z hlubin jsem k tobě zvolal,
ó Pane.
Pane, slyš můj hlas!
Slyš moji modlitbu, ó Pane,
a nech mé volání dojít k tobě.
Neskrývej přede mnou
svoji tvář za dne,
když mám potíže;
Přitiskni ke mně své ucho;
Za dne, když volám,
odpověz mi spěšně.
Neboť mé dny
jsou stravovány jako kouř,
A mé kosti jsou
páleny jako ohniště.
Mé srdce je uchváčeno
a zvadlé jako tráva;
Tak, že jsem zapomenul
sníst svůj chléb.
Kvůli zvuku mého úpění
se mi kosti
přitiskly k mé kůži.
Jsem jako pelikán
divočiny;
Jsem jako sova pouště.
Sleduji,
a jsem jako vrabec,

sám na vršku střechy.
Mé dny jsou jako stín,
který ubývá;
Jsem zvadlý jako tráva.
Ó můj Bože,
neodváděj mě pryč
vprostřed mých dnů:
Nebesa jsou
dílem tvých rukou.
Ona zaniknou,
ale ty přetrváš.
První krok učiněný duší
zkaženého člověka
jej uvrhnul do zlého
myšlenkového pekla.
Druhý krok učiněný duší
zkaženého člověka
jej uvrhnul do zlého
pekla slova.
Třetí krok učiněný duší
zkaženého člověka
je uvrhnul do zlého
pekla skutku.
Čtvrtý krok učiněný duší
zkaženého člověka
jej uvrhnul
do nekonečné temnoty.
Nyní vidím,
že můžeš vše,
a že žádný tvůj záměr
nelze zadržet.
Nyní tě mé oko vidí,
pročež se sobě ošklivím
a lituji ve špíně a popelu.
Neboť zkažení synové lidí
proti sobě hřešili,
a jejich peklo
zlých myšlenek,
zlých slov a zlých skutků
je peklem,
které sami vytvořili.
Ale mé trápení
a hořké slzy jsou
za naše dávné otce,
kteří zhřešili
proti Stvořiteli
a byli vyhnáni
ze svatého království
velkých stromů.
Pročež prolévám slzy

a skrývám svoji tvář
ve smutku, pro krásu
ztracené zahrady
a vymizelé líbeznosti
písně ptáka,
který zpíval ve větvích
stromu života.
Měj nade mnou slitování,
ó Bože,
a očisti mne
od mého hříchu.
Radost našich srdcí ustala,
Náš tanec se proměnil
v truchlení.
Koruna spadla z naší hlavy:
Běda nám,
kteří jsme zhřešili!
Za to je naše srdce
slabé, za tyto věci
jsou naše oči kalné.
Ty, ó nebeský Otče,
zůstáváš navždy
vládcem z generace
na generaci.
Proč jsi na nás
věčně zapomněl a opustil nás
na tak dlouhý čas?
Obrat' nás k sobě, ó Pane.
Obnov naše dávné dny.
Kde není spravedlnosti
či soucit,
tam budou ležet
divoké šelmy pouště;
A jejich domy budou
plné smutných bytostí.
A budou tam přebývat sovy,
a satyrové tam budou tančit.
A ty divoké šelmy
budou naříkat
ve svých pustých domovech.
Omyj mne, ó Pane,
a já budu bělejší než sníh.
Učiň, ať slyším
radost a potěšení;
Skrýj svoji tvář před mými
hříchy, a vymaž všechny
mé neřesti.
Vytvoř ve mně čisté srdce,
ó Bože,
a obnov ve mně

řádného ducha.
Neodháněj mě
ze své přítomnosti;
A neodnímej mi
svého svatého ducha.
Navrať mi radost
tvé nekonečné zahrady,
a pozvedni mě se svými
svatými anděly.
Dovol mi zahnat
všechny zlé věci
a všechnu nečistotu,
z ohně, z vody,
ze země, ze stromů,
z věrného muže,
a z věrné ženy,
z hvězd, z měsíce,
ze slunce,
z bezmezného světla,
a ze všech dobrých věcí
učiněných tebou,
ó nebeský Otče,
jehož dílem
je svatý Zákon.
Při řekách Babylonských,
tam jsme se posadili,
ano, truchlili jsme,
když jsme vzpomněli
na Sión. Pověsili jsme své
harfy na vrby.
Jak budeme zpívat
Pánovu píseň
ve zkažené zemi?
Pokud tě zapomenu,
ó Jeruzaléme, nechť má
pravá paže zapomene svoji
zručnost. Pokud na tebe
nevzpomenu, nechť se můj
jazyk přilepí k patru mých
úst; Sión je svobodou
v bratrství.
Ó Pane, k tobě budu volat!
Neboť oheň
pohltil pastviny divočiny,
a plamen spálil
všechny stromy na poli.
Také šelmy pole
si k tobě zoufají:
Neboť řeky vodstva
jsou vyschlé,

a oheň strávil
pastviny divočiny.
Nechť se všichni obyvatelé
země třesou:
Neboť den Pána
přichází, neboť je
blízko na dosah ruky;
Den temnoty
a ponurosti,
den, mračen
a husté temnoty,
den, kdy se země otřese,
a Nebesa se budou chvět.
Slunce a měsíc
budou temné,
a hvězdy stáhnou svůj svit.
Z hlubin
budeme k tobě volat,
ó Pane!
Pane, slyš naše hlasy!